

D E C I Z I E

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Carmez”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Carmez” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la restituirea sumei încasate în mod fraudulos, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Carmez” și a fost menținută hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 23 martie 2018, SA „Carmez” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la restituirea sumei încasate în mod fraudulos, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că la 30 decembrie 2010, pârâta având o poziție dominantă pe piața de livrare a apei potabile și de prestare a serviciilor de canalizare, a fost nevoită să semneze contractul nr. 20-13/12231 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Conform pct. 2.1. al contractului, obiectul acestuia constituie recepționarea și preepurarea apelor uzate deversate de la „Client” cu concentrații majorate ale poluanților, până la indicii Concentrațiilor maxim admisibile (CMA) ale substanțelor poluate.

A menționat că SA „Apă-Canal Chișinău”, în vederea justificării acțiunilor sale contrare legii, a obligat societatea pe acțiuni, inclusiv și pe ceilalți agenți economici care sunt 733 la număr, să semneze și o blanchetă tipizată de cerere, formulată de pârâtă, precum că solicită semnarea acestor contracte.

Societatea a relatat că evitând acțiunile pârâtei de sistarea a serviciilor de alimentare cu apă și canalizare, necesare indispensabil pentru activitatea economică a societății, precum și evitarea prejudiciului material, legat de eventuala sistare a procesului de producere, a fost obligată să semneze contractul în varianta

elaborată și impusă de SA „Apă-Canal Chișinău”, și ca urmare să achite facturile fiscale emise lunar pentru pretinsele servicii de preepurare a apelor uzate, care niciodată n-au fost prestate.

SA „Carmez” a evidențiat că în perioada de valabilitate a contractului nr. 20-13/12231 din 30 decembrie 2010, nu a beneficiat de servicii de preepurare.

La 27 martie 2017, la decizia unilaterală a SA „Apă-Canal Chișinău”, prin scrisoarea nr. 1200/4411, a fost informată că începând cu 1 mai 2017, contractul nr. 20-13/12231 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, încheiat la 30 decembrie 2010, va fi reziliat și că va fi semnat un acord bilateral, întocmit cu prevederile legislației de mediu, în care vor fi stabilite condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare.

Ulterior, la 28 aprilie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău”, a emis ultima factură fiscală seria AAB nr. 1832214 pe numele societății, pentru pretinsele servicii de preepurare prestate.

Astfel, la 11 decembrie 2017, reclamanta s-a adresat SA „Apă-Canal Chișinău” cu cerere prealabilă, prin care a evidențiat încălcările admise și a solicitat declararea pe cale amiabilă a nulității pretinsului contract nr. 20-13/12231 de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți încheiat la 30 decembrie 2010; restituirea, în termen de 7 zile din momentul recepționării somației, a sumelor pretinse și încasate ilegal pentru servicii care nu au fost prestate în perioada lunilor decembrie 2014 - aprilie 2017, în sumă totală de 84 490,58 de lei.

Prin răspunsul nr. 01-2820 din 27 decembrie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a respins ca neîntemeiată cererea prealabilă.

Suplimentar a relatat că pe lângă norma legală, a fost emisă decizia autorității competente în domeniul protecției concurenței pe cazul SRL „Ivaro” versus SA „Apă-Canal Chișinău”, care confirmă expres ilegalitatea acțiunilor societății pârâte la semnarea contractelor de acest gen și aplicarea de către operator a pretinselor tarife pentru preepurarea apelor uzate, decizie care poate fi accesată pe pagina oficială web a Consiliului Concurenței, www.competition.md.

Astfel, a fost stabilit în cadrul investigației desfășurate de autoritatea de stat abilitată în domeniul protecției concurenței, că SA „Apă-Canal Chișinău” a recunoscut că nu prestează servicii de preepurare către agenții economici din mun. Chișinău, însă încasează pentru servicii neprestate. Totodată, în decizia respectivă a fost indicat și faptul că prin hotărârea ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului privind serviciul cu alimentare cu apă și de canalizare, operatorul se obligă să respecte clauzele contractuale și să restituie plățile calculate și facturate incorect, în conformitate cu Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, Codul civil și prezentul Regulament.

Mai mult, s-a făcut referire și la hotărârea nr. CCE-34-11/45 din 12 iulie 2012, prin care a fost constatat că acțiunile SA „Apă-Canal Chișinău” manifestate prin impunerea semnării proiectului contractului de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți și înaintarea plăților suplimentare pentru preepurarea apelor uzate cu încălcarea a prevederilor art. 6 lit. a) al Legii nr. 110-XV din 30 iunie 2000 cu privire la protecția concurenței.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost depusă în baza art. 46 și 124 din Constituție, art. 512, 514, 575, 602, 607, 617, 619 și 970 ale Codului civil și art. 11 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

SA „Carmez” a solicitat prin cererea inițială și cererea de concretizare a valorii acțiunii (f.d. 183, vol.I) :

- anularea facturilor fiscale seria CZ nr. 0867373 din 24 martie 2015 în sumă de 3 660,89 de lei, seria CZ nr. 0875645 din 27 aprilie 2015 în sumă de 2 844,07 de lei, seria CZ nr. 0882546 din 22 mai 2015 în sumă de 3 309,77 de lei, seria CZ nr. 0890271 din 23 iunie 2015 în sumă de 3 043,66 de lei, seria CZ nr. 0898043 din 24 iulie 2015 în sumă de 3 161,93 de lei, seria CZ nr. 0906745 din 24 august 2015 în sumă de 2 868, 10 de lei, seria CZ nr. 0913688 din 22 septembrie 2015 în sumă de 2 929,08 de lei, seria CZ nr. 0920636 din 22 octombrie 2015 în sumă de 3 529,68 de lei, seria CZ nr. 0929645 în sumă de 3 404,02 de lei, seria CZ nr. 0937748 din 21 decembrie 2015 în sumă de 2 958, 65 de lei, seria CZ nr. 0944112 din 22 ianuarie 2016 în sumă de 2 879,18 de lei, seria CZ nr. 0955124 din 29 februarie 2016 în sumă de 3 041, 81 de lei, seria nr. CZ nr. 0959320 din 21 martie 2016 în sumă de 2 487, 41 de lei, seria CZ nr. 0967372 din 21 aprilie 2016 în sumă de 2 613, 07 de lei, seria CZ nr. 0979655 din 31 mai 2016 în sumă de 2 267, 50 de lei, seria CZ nr. 0984102 din 22 iunie 2016 în sumă de 2 494,80 de lei, seria CZ nr. 0991306 din 22 iulie 2016 în sumă de 2 422, 73 de lei, seria CZ nr. 0999414 din 19 august 2016 în sumă de 2 675, 90 de lei, seria AAA nr. 4407581 din 26 septembrie 2016 în sumă de 2 764, 61 de lei, seria AAA nr. 5761326 din 25 octombrie 2016 în sumă de 3 350,42 de lei, seria AAA nr. 6674485 din 21 noiembrie 2016 în sumă de 2 618, 62 de lei, seria AAA nr. 8008673 din 20 decembrie 2016 în sumă de 2 478, 17 de lei, seria AAA nr. 8016061 din 20 ianuarie 2017 în sumă de 3 376, 30 de lei, seria AAA nr. 8648703 din 21 februarie 2017 în sumă de 3 638, 71 de lei, seria AAB nr. 0024181 din 31 martie 2017 în sumă de 1 779, 62 de lei și seria AAB nr. 1832214 din 28 aprilie 2017 în sumă de 2 263,80 de lei;

- încasarea de la SA „Apă-Canal Chișinău” a sumei de 77 818,97 de lei, formată din 74 862,50 de lei achitați în perioada ultimilor 3 ani pentru pretinse servicii de preepurare a apelor uzate și dobânda de întârziere pentru perioada 21 decembrie 2017 – 29 iunie 2018 în sumă de 6 071,89 de lei și ulterior a câte 31,79 de lei pentru fiecare zi de întârziere până la data pronunțării hotărârii de judecată;

- compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2 428,03 de lei.

Prin încheierea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în temeiul art. 267 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă și art. 14 al Legii contenciosului administrativ, a fost scoasă de pe rol capătul de cerere privind anularea facturilor fiscale eliberate pentru serviciile de preepurare a apelor uzate, și anume, seria CZ nr. 0867373 din 24 martie 2015 în sumă de 3 660,89 de lei, seria CZ nr. 0875645 din 27 aprilie 2015 în sumă de 2 844,07 de lei, seria CZ nr. 0882546 din 22 mai 2015 în sumă de 3 309,77 de lei, seria CZ nr. 0890271 din 23 iunie 2015 în sumă de 3 043,66 de lei, seria CZ nr. 0898043 din 24 iulie 2015 în sumă de 3 161,93 de lei, seria CZ nr. 0906745 din 24 august 2015 în sumă de 2 868, 10 de lei, seria CZ nr. 0913688 din 22 septembrie 2015 în sumă de 2 929,08 de lei, seria CZ nr. 0920636 din 22 octombrie 2015 în sumă de 3 529,68 de lei, seria CZ nr. 0929645 în sumă de 3 404,02 de lei, seria CZ nr. 0937748 din 21 decembrie 2015 în sumă de 2 958, 65 de lei, seria CZ nr. 0944112 din 22 ianuarie

2016 în sumă de 2 879,18 de lei, seria CZ nr. 0955124 din 29 februarie 2016 în sumă de 3 041, 81 de lei, seria nr. CZ nr. 0959320 din 21 martie 2016 în sumă de 2 487, 41 de lei, seria CZ nr. 0967372 din 21 aprilie 2016 în sumă de 2 613, 07 de lei, seria CZ nr. 0979655 din 31 mai 2016 în sumă de 2 267, 50 de lei, seria CZ nr. 0984102 din 22 iunie 2016 în sumă de 2 494,80 de lei, seria CZ nr. 0991306 din 22 iulie 2016 în sumă de 2 422, 73 de lei, seria CZ nr. 0999414 din 19 august 2016 în sumă de 2 675, 90 de lei, seria AAA nr. 4407581 din 26 septembrie 2016 în sumă de 2 764, 61 de lei, seria AAA nr. 5761326 din 25 octombrie 2016 în sumă de 3 350,42 de lei, seria AAA nr. 6674485 din 21 noiembrie 2016 în sumă de 2 618, 62 de lei, seria AAA nr. 8008673 din 20 decembrie 2016 în sumă de 2 478, 17 de lei, seria AAA nr. 8016061 din 20 ianuarie 2017 în sumă de 3 376, 30 de lei, seria AAA nr. 8648703 din 21 februarie 2017 în sumă de 3 638, 71 de lei, seria AAB nr. 0024181 din 31 martie 2017 în sumă de 1 779, 62 de lei și seria AAB nr. 1832214 din 28 aprilie 2017 în sumă de 2 263,80 de lei. (f.d. 227-230, vol.I)

Prin hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Carmez” împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la restituirea sumei încasate în mod fraudulos, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 236-239, vol.I)

La 17 octombrie 2018, SA „Carmez” a declarat apel împotriva hotărârii din 16 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 235, vol.I)

Prin decizia din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Carmez” și a fost menținută hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 54-63, vol.II)

La 31 ianuarie 2019, SA „Carmez” a declarat recurs împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe de respingere a acțiunii, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea și a fost aplicată în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

SA „Carmez” a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Suplimentar a indicat că instanța de apel eronat a aplicat art. 970 alin. (1) Cod civil, ce se referă la colectarea, transportul și epurarea apelor uzate, or, la caz, obiectul litigiului este preepurarea apelor uzate.

Recurenta a remarcat că serviciile de alimentare cu apă și de canalizare, reglementate la art. 27 al Legii nr. 303/2013, au la bază un contract distinct celui de preepurare a apelor uzate, și anume, contractul privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 4-610-33 din 6 martie 2001, iar facturile fiscale emise de către operator pentru serviciile de livrare a apei potabile și cele de canalizare au fost achitate separat, integral și în termenele stabilit de operator.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, cu încasarea sumei de 74 862,50 de lei și a sumei de 9 091,94 de lei cu titlu de dobânzi de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2 518, 63 de lei la depunerea cererii de chemare în judecată, 1 888, 97

de lei la depunerea cererii de apel și a sumei de 1 259, 32 de lei la depunerea cererii de recurs, iar în total cheltuieli de judecată în sumă de 5 666,92 de lei.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 ianuarie 2019.

Astfel, recursul declarat la 31 ianuarie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 17 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SA „Carmez” a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând recursul declarat de SA „Carmez”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, la 30 decembrie 2010, între SA „Carmez” și SA „Apă-Canal Chișinău” a fost semnat contractul nr. 20-13/12231 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți. (f.d. 12-14, vol.I)

Este cert și faptul că prin scrisoarea nr. 1200/4411 din 27 martie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a informat SA „Carmez” că începând cu 1 mai 2017, contractul nr. 20-13/12231 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, încheiat la 30 decembrie 2010, va fi reziliat. (f.d. 15, vol.I)

La fel, s-a stabilit că la 28 aprilie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a emis ultima factură fiscală seria AAB nr. 1832214 pe numele societății, pentru pretinsele servicii de preepurare prestate. (f.d. 83, vol.I)

Prin urmare, se constată că la 11 decembrie 2017, SA „Carmez” s-a adresat cu cerere prealabilă SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat declararea nulității pretinsului contract de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 20-13/12231 din 30 decembrie 2010, restituirea în termen de 7 zile din momentul recepționării somației, a sumelor pretinse și încasate ilegal pentru servicii care nu au fost prestate în perioada lunilor decembrie 2014 – aprilie 2017, în sumă totală de 84 490, 58 de lei, însă prin

răspunsul nr. 01-2820 din 27 decembrie 2017, cererea a fost respinsă. (f.d.9-11, vol.I)

Înaintând acțiunea în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, SA „Carmez” a solicitat anularea facturilor fiscale seria CZ nr. 0867373 din 24 martie 2015 în sumă de 3 660,89 de lei, seria CZ nr. 0875645 din 27 aprilie 2015 în sumă de 2 844,07 de lei, seria CZ nr. 0882546 din 22 mai 2015 în sumă de 3 309,77 de lei, seria CZ nr. 0890271 din 23 iunie 2015 în sumă de 3 043,66 de lei, seria CZ nr. 0898043 din 24 iulie 2015 în sumă de 3 161,93 de lei, seria CZ nr. 0906745 din 24 august 2015 în sumă de 2 868, 10 de lei, seria CZ nr. 0913688 din 22 septembrie 2015 în sumă de 2 929,08 de lei, seria CZ nr. 0920636 din 22 octombrie 2015 în sumă de 3 529,68 de lei, seria CZ nr. 0929645 în sumă de 3 404,02 de lei, seria CZ nr. 0937748 din 21 decembrie 2015 în sumă de 2 958, 65 de lei, seria CZ nr. 0944112 din 22 ianuarie 2016 în sumă de 2 879,18 de lei, seria CZ nr. 0955124 din 29 februarie 2016 în sumă de 3 041, 81 de lei, seria nr. CZ nr. 0959320 din 21 martie 2016 în sumă de 2 487, 41 de lei, seria CZ nr. 0967372 din 21 aprilie 2016 în sumă de 2 613, 07 de lei, seria CZ nr. 0979655 din 31 mai 2016 în sumă de 2 267, 50 de lei, seria CZ nr. 0984102 din 22 iunie 2016 în sumă de 2 494,80 de lei, seria CZ nr. 0991306 din 22 iulie 2016 în sumă de 2 422, 73 de lei, seria CZ nr. 0999414 din 19 august 2016 în sumă de 2 675, 90 de lei, seria AAA nr. 4407581 din 26 septembrie 2016 în sumă de 2 764, 61 de lei, seria AAA nr. 5761326 din 25 octombrie 2016 în sumă de 3 350,42 de lei, seria AAA nr. 6674485 din 21 noiembrie 2016 în sumă de 2 618, 62 de lei, seria AAA nr. 8008673 din 20 decembrie 2016 în sumă de 2 478, 17 de lei, seria AAA nr. 8016061 din 20 ianuarie 2017 în sumă de 3 376, 30 de lei, seria AAA nr. 8648703 din 21 februarie 2017 în sumă de 3 638, 71 de lei, seria AAB nr. 0024181 din 31 martie 2017 în sumă de 1 779, 62 de lei și seria AAB nr. 1832214 din 28 aprilie 2017 în sumă de 2 263,80 de lei; încasarea de la SA „Apă-Canal Chișinău” a sumei de 77 818,97 de lei, formată din 74 862,50 de lei achitați în perioada ultimilor 3 ani pentru pretinse servicii de pre epurare a apelor uzate și dobânda de întârziere pentru perioada 21 decembrie 2017 – 29 iunie 2018 în sumă de 6 071,89 de lei și ulterior a câte 31,79 de lei pentru fiecare zi de întârziere până la data pronunțării hotărârii de judecată și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2 428,03 de lei.

Fiind investită cu judecarea speței în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia prin încheierea din 16 octombrie 2018 de a scoate de pe rol capătul de cerere a SA „Carmez” privind anularea facturilor fiscale eliberate pentru serviciile de preepurare a apelor uzate, iar prin hotărârea din 16 octombrie 2018 a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Carmez” împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la restituirea sumei încasate în mod fraudulos, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 236-239, vol.I)

Judecând apelul declarat de SA „Carmez”, instanța de apel a ajuns la concluzia netemeinicii apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art.572 alin. (1), (2), 970 alin. (1) ale Codului civil, art. 3 alin. (1), 17 și 27 ale Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare și pct. 11.2.1 și 11.2.4 ale Regulamentului de organizare și funcționare a

serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din municipiul Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că este justificată concluzia instanței de fond cu privire la netemeinicia acțiunii SA „Carmez”, or, contractul nr. 20-13/12231 din 30 decembrie 2010 de prestări servicii a fost încheiat cu exprimarea acordului de voință a ambelor părți.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că facturile fiscale emise lunar pentru serviciile de preepurare a apelor uzate, sunt valabile și nu există niciun temei legal întru admiterea cerinței de restituire a sumelor încasate anterior, or, cerința dată, derivă din cea de anulare a facturilor fiscale emise pentru serviciile de preepurare a apelor uzate, care a fost scoasă de pe rol, în temeiul art.- 267 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă.

Verificând legalitatea și temeinicia concluziilor instanțelor ierarhic inferioare, în raport cu criticele formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia instanțelor judecătorești în sensul respingerii acțiunii SA „Carmez” este una greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În consolidarea deciziei sale, instanța de recurs reține prevederile art. 8 alin. (1) și (2) lit. a) Codul civil (în redacția până la 1 martie 2019), drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 512 alin. (1) Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 514 Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar, conform art. 513 alin. (1) Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Art. 668 alin. (1), (2) Cod civil, stabilește că contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea cu uzanțele sau cu principiile echității. Contractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel.

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu relatările stabilite, instanța de recurs reține că într-adevăr la 30 decembrie 2010, între SA „Carmez” în calitate de „Client” și SA „Apă-Canal Chișinău” în calitate de „ACC” a fost semnat contractul nr. 20-13/12231 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, unde la concret a fost stabilită modalitatea de calcul, coeficientul și condițiile de plată pentru serviciul de recepționare și epurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, iar un alt acord sau contract ulterior privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți între societățile litigioase nu a fost semnat.

Prin urmare, conform pct. 4.1 al contractului, calculul plății pentru recepționarea și epurarea apelor uzate deversate de la „Client” cu concentrații majorate ale poluanților se efectuează, lunar, pentru volumul de ape uzate colectat de la „Client” cu coeficientul 0,15 la tarif. (f.d. 13, vol.I)

Iar, pct. 4.3 al actului juridic menționat, expres prevede că plata pentru recepționare și epurarea apelor uzate deversate de la „Client” cu concentrații majorate de poluanți se efectuează lunar, în baza documentelor de plată la prestarea serviciilor, întocmite de „ACC”.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține drept incorectă concluzia instanțelor de judecată cu referire la faptul netemeinicii acțiunii depuse de SA „Carmez”, or, temeiurile invocate de către reclamantă au fost dovedite pe deplin, și anume că pentru preținsele servicii de preepurare a apelor uzate nu puteau fi încasate sumele de bani, aceasta deoarece în pct. 4.1 al contractului stabilește modalitatea de calcul pentru recepționarea și preepurarea apelor uzate deversate de la consumator cu concentrații majorate ale poluanților, cu coeficientul 0,5 la tarif, dar nu și tarife diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate.

Mai mult, aplicarea coeficientului și a formulei de calcul a tarifelor diferențiate nu este reglementată în prezent în niciun act normativ în vigoare, iar ca urmare, rezultă neprestarea serviciilor de SA „Apă-Canal Chișinău”, fapt stabilit prin decizia Consiliului Concurenței nr. APD-61 din 4 decembrie 2017.

În pofida existenței acestui contract nominalizat cu obligațiunile și responsabilitățile inserate în clauzele sale, operatorul SA „Apă-Canal Chișinău” nu și-a respectat obligațiile contractuale asumate, neavând capacitatea necesară pentru recepționarea și preepurarea apelor uzate de canalizare deversate, fiind în imposibilitatea îndeplinirii acestor servicii.

În acest context, urmează a fi menționat faptul că serviciile de canalizare, reglementate la art. 27 din Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, au la bază un contract distinct celui de preepurare a apelor uzate, și anume, contractul privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 4-610-33 din 6 martie 2001, iar facturile fiscale emise de operator pentru serviciile de livrare a apei potabile și cele de canalizare au fost achitate de SA „Carmez” separat, integral și în termenii stabiliți de către operator. (f.d. 13-44, vol.II)

Or, nu urmează a fi confundate serviciile prestate de SA „Apă-Canal Chişinău” pentru livrarea apei potabile și cele de canalizare, cu cele de preepurare a apelor uzate.

La acest segment, s-a constatat cu certitudine că SA „Apă-Canal Chişinău” nu are niciun temei legal și niciun temei contractual în baza căruia ar avea dreptul să calculeze alte sume cu titlu de tarife diferențiate, precum și să modifice tarifele diferențiate pentru livrarea și recepționarea apelor uzate, până la semnarea noului contract și/sau acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației mediului.

Prezintă relevanță și stipulările art.22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu - conform modalității stabilite prin Legea nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte normative în vigoare.

Așadar, reieșind din prevederile Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, la care însăși a făcut trimitere SA „Apă-Canal Chişinău” pe parcursul examinării cauzei, s-a constatat că furnizorul de servicii obligatoriu urma să semneze un contract privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți cu consumatorul SA „Carmez”, în care urma să opereze în mod bilateral plata pentru preepurarea apelor uzate, inclusiv coeficientul la tarif, fapt prevăzut la art. 22 alin. (18) al Legii, care expres prevede obligativitatea stabilirii relațiilor contractuale la acest capitol.

Or, numai în astfel de condiții, factura fiscală urma să fie înaintată SA „Carmez” spre achitare, doar după semnarea unui astfel de contract, iar o eventuală solicitare privind executarea unei obligațiuni de plată a unui serviciu public în lipsa unui temei juridic, a unui contract, constituie o ilegalitate evidentă.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs decelează că norma legală enunțată cu certitudine constată că SA „Apă-Canal Chişinău” ar fi în drept să calculeze tarife diferențiate exclusiv în următoarele cazuri: existența unui contract semnat între părți și conform modalității stabilite prin Legea privind plata pentru poluarea mediului nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998.

Astfel, conținutul art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, la calcularea tarifelor diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, invocat de SA „Apă-Canal Chişinău” este interpretat eronat și aplicat selectiv, aceasta deoarece se face trimitere doar la sintagma „calculată proporțional cu indicii normativelor indicate”, fără a lua în considerare continuarea sintagmei „conform condițiilor contractuale”, frază care reprezintă un tot întreg.

În sensul normelor enunțate este de înțeles că SA „Apă-Canal Chişinău” nu se încadrează în niciuna din aceste două situații prevăzute la art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, or, în lipsa unui contract valabil privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații

majorate de poluanți, SA „Apă-Canal Chișinău” urma să aplice prevederile Legii nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului, care prevede expres că plata pentru poluarea mediului se efectuează la bugetul de stat și nicidecum în bugetul unei societăți pe acțiuni, precum la caz, este SA „Apă-Canal Chișinău”, respectiv prevederile Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare sunt aplicate de societatea intimată în mod incorect.

Sub acest aspect, instanța de recurs reiterează că la moment niciun act normativ nu reglementează metodologia de calcul a tarifelor diferențiate, iar SA „Apă-Canal Chișinău” având o poziție dominantă pe piață, fiind unicul prestator de servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate, a impus spre plată SA „Carmez” în baza facturilor fiscale, tarife inechitabile a căror sume variază de la o lună la alta și de la agent economic la un alt agent economic, într-un mod discriminatoriu.

Instanța de recurs apreciază critic constatarea instanțelor de judecată cu privire la faptul că nu există temei legal pentru recuperarea mijloacelor financiare încasate anterior de SA „Apă-Canal Chișinău”, aceasta deoarece facturile fiscale sunt în vigoare, în pofida faptului că acestea au fost impuse SA „Carmez” spre plată.

Or, în cazul lipsei reglementărilor formulei de calcul și a tarifului diferențiat de către actele normative în vigoare și a contractului încheiat între părți, iar ca urmare a neprestării serviciului, nu poate fi aplicat tariful și încasat calculul plății pentru recepționarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Incidente sunt și constatările Consiliului Concurenței menționate în decizia nr. APD-61 din 4 decembrie 2017, prin care SA „Apă-Canal Chișinău” i-a fost aplicată o amendă în mărime de 767 048,51 de lei pentru calculul incorect al tarifelor diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, pentru încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1), (2) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin faptul impunerii agentului economic a tarifului diferențiat pentru serviciul de recepționare în sistemul municipal de canalizare a apelor uzate în baza Legii nr. 303 din 12 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, fapt absolut inadmisibil, deoarece aplicabile speței sunt prevederile Legii cu privire la poluarea mediului nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998, iar decizia Consiliului Concurenței a dat un răspuns prompt la litigiul supus judecătii. (f.d. 86-100, vol. I)

De asemenea, în decizia Consiliului Concurenței se menționează și faptul că anterior SA „Apă-Canal Chișinău” a fost preavizat și de Consiliul Administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Consumatorilor care prin hotărârea nr. CCE-34-11/45 din 12 iulie 2012 a constatat ca ilegale acțiunile SA „Apă-Canal Chișinău” privind impunerea și înaintarea plăților suplimentare mărite pentru preepurarea apelor uzate cu încălcarea prevederilor art. 6 lit. a) a Legii nr. 110 din 30 iunie 2000 cu privire la protecția concurenței, astfel această încălcare abuzivă fiind depistată încă începând cu anul 2012. (f.d. 189-196, vol. I)

Este important a fi subliniat faptul că SA „Apă-Canal Chișinău” prin facturile fiscale emise impune în mod abuziv unele tarife diferențiate enorme, în lipsa unui contract și în lipsa reglementării de către un anumit act normativ în vigoare a metodologiei de calcul a tarifelor diferențiate, respectiv dă dovadă de un abuz de

poziție dominantă și ca urmare încalcă prevederile art. 11 a Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, fiind impusă o practică de exploatare anticoncurențială manifestată prin emiterea unor facturi fiscale nejustificate, mai mult, obligativitatea existenței relațiilor contractuale cu certitudine este stabilită de decizia Consiliului Concurenței.

În speță, nu pot fi reținute argumentele SA „Apă-Canal Chișinău” întemeiate pe Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisarii de apă pentru localități urbane, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013 a Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 și a contractului nr.20-13/12231 din 30 decembrie 2010, însă este important de reținut ca în toate aceste acte indicate cu certitudine nu este stabilită la concret modalitatea și coeficientul de calculare a tarifelor diferențiate pentru serviciile de epurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, în actele menționate se constată niște noțiuni generale fără nominalizarea coeficientului de calculare a tarifelor la concret, iar toate referirile făcute de către societatea intimată asupra acestor norme sunt neîntemeiate.

În acest context, este inadmisibil de a impune unui contract privind livrarea apei potabile, obiectul altui contract, și anume de recepționare și preepurare a apelor uzate, după cum insistă SA „Apă-Canal Chișinău”.

Or, SA „Carmez” având un statut de bună-credință în raporturile juridice cu SA „Apă-Canal Chișinău” a achitat facturile fiscale impuse spre plată în condițiile contractului nr. 20-13/12231 din 30 decembrie 2010, pentru a evita stoparea activității sale.

Respectiv, instanța de recurs consideră oportun de a remarca că actele normative în vigoare din Republica Moldova nu reglementează noțiunea de „tarif majorat” și nu prevăd metodologia de calculare, aprobare și aplicare a unui astfel de „tarif majorat”.

Un alt aspect, Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisarii de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 950 din 25 noiembrie 2013 nu prevede procedura, regulile, periodicitatea de prelevare a probelor de apă uzată pentru investigațiile de laborator și de monitorizare a calității apelor uzate industriale evacuate în sistemul public de canalizare al localității; nu este specificat numărul de probe necesar pentru prelevare și investigații de laborator pentru calcularea corectă a plății pentru evacuarea și epurarea apelor uzate cu concentrații de poluanți ce depășesc limitele admisibile și recuperarea cheltuielilor suportate de operatori; nu reglementează modalitatea și termenele de păstrare, transportare a probelor de apă uzată, inclusiv a celor de rezervă, destinate verificărilor suplimentare cu participarea reprezentanților operatorului și a agentului economic; nu reglementează modul și termenele de contestare a legalității actelor întocmite de operator ce confirmă prelevarea nemijlocită a probelor de apă uzată industrială pentru investigații de laborator; nu prevede modalitatea și termenele de informare a agenților economici despre rezultatele investigațiilor de laborator a apelor uzate prelevate, precum și de contestare a actelor ce atestă rezultatele analizelor de laborator respective, nu prevede subiecții care sunt în drept să efectueze nemijlocit analizele de laborator

ale apelor uzate industriale evacuate în sistemele de canalizare ale localităților, nu este stabilită modalitatea de determinare și selectare a indicatorilor de calitate din apele uzate industriale evacuate de către aceștia, anume specifici domeniului activităților acestora, care necesită a fi supuși spre verificări de laborator, nu sunt explicate clar metodologiile, mecanismele de calcul ale concentrațiilor maximal-admisibile (CMA) și ale deversărilor maximal admisibile (DLA) ale indicatorilor de calitate ale substanțelor poluante din apele uzate evacuate în sistemele de canalizare ale localităților și în emisare.

Ca urmare, în cazul în care operatorul nu a încheiat cu agentul economic un contract privind evacuarea și epurarea apelor uzate cu concentrații de poluanți ce depășesc normele stabilite, aprobate în modul stabilit, ce prevede aplicarea tarifelor diferențiate, atunci potrivit prevederilor art. 9 și art. 14 alin. (1) și (3) din Legea 1540 – XIII privind plata pentru poluarea mediului, subiecții care admit deversări de poluanți cu depășirea normativelor stabilite sunt obligați să calculeze și să achite de sine stătător plățile pentru poluarea mediului în bugetul de stat.

În susținerea celor expuse, instanța de recurs consideră inerent de a relata și conținutul art. 14 din Legea nr. 1540, care la rândul său stabilește că subiecții prezentei legi sunt obligați să calculeze de sine stătător plățile pentru poluarea mediului prevăzute la art.6, 9 și 10, să achite la bugetul de stat plățile corespunzătoare și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat darea de seamă respectivă, utilizând, în mod obligatoriu, metode automatizate de raportare electronică în condițiile stipulate la art.187 alin (2¹) din Codul fiscal. Forma și modul de completare a dării de seamă se aprobă de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

Prin urmare, este necesar de a menționa că dispozițiile legale menționate, sunt aplicabile relațiilor dintre agentul economic și stat, și nu relațiilor între doi agenți economici.

În acest sens, cele relatate în ansamblu atestă că există temeiuri pentru încasarea de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul SA „Carmez” a sumei de 74 862,50 de lei achitați în perioada ultimilor 3 ani pentru pretinse servicii de preepurare a apelor uzate, pe când instanțele ierarhic inferioare la emiterea hotărârilor au aplicat greșit normele de drept material, fapt ce generează casarea acestora și admiterea acțiunii SA „Carmez”.

Conform art.619 alin.(1), (2) Codul civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Conform art. 585 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Întru interpretarea corectă a prevederilor art. 619 Cod civil, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție statuează că urmează a se face distincție între dobânda prevăzută de art. 585 Cod civil și cea prevăzută de art. 619 Cod civil, în cazul în care dobânda de întârziere

prevăzută de art. 619 Cod civil, reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine. Dobânda de întârziere pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare curge de drept, chiar dacă nu a fost stabilită prin contract scris între părți.

Dobânda de întârziere urmează a fi încasată de la data punerii debitorului în întârziere. Punerea debitorului în întârziere constă într-o manifestare de voință din partea creditorului, prin care el pretinde executarea obligației unui debitor care tergiversează o executare ce mai este posibilă. Procedura punerii în întârziere nu este reglementată în mod special, de aceea poate rezulta din orice act, notificare, telegramă. Aceasta urmează a fi confirmată prin avizul de recepție din partea debitorului.

Articolul 619 Cod civil se aplică în egală măsură atât în relațiile comerciale, cât și în relațiile dintre persoanele fizice. Dobânda de întârziere este plata pentru folosirea surselor financiare străine, motiv pentru care creditorul poate pretinde prejudiciul efectiv, venitul ratat, clauza penală, inclusiv penalități de întârziere, cât și dobânda de întârziere, calculată prin prisma art. 619 Cod civil, dacă legea sau contractul nu prevede altă mărime a dobânzii.

Mai mult, creditorul obligației pecuniare nu trebuie să dovedească dauna cauzată prin întârzierea executării, deoarece stabilirea acestor daune se face anticipat, de regulă, în baza art. 619 Cod civil, dacă o lege specială sau contractul părților nu prevăd altă mărime a dobânzii.

Colegiul civil mai reține că în cauză s-a confirmat indubitabil că începând cu 21 decembrie 2017, ziua a 8-a de la recepționarea cererii prealabile, SA „Apă-Canal Chișinău” se află în întârziere la plată, respectiv SA „Carmez” este în drept de a solicita încasarea dobânzilor de întârziere.

Din calculul prezentat la materialele cauzei, SA „Carmez” urmează a fi despăgubită pentru neexecutarea admisă de SA „Apă-Canal Chișinău” a obligației pecuniare, în mărimea dobânzii legale de întârziere prevăzută de lege, calculată și solicitată de SA „Carmez” pe parcursul examinării cauzei în apel, dar și în cererea de recurs, în mărime de 9 091,94 de lei.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată pretenția SA „Carmez” cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, suportate pe parcursul examinării cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

Din materialele cauzei rezultă că pe parcursul examinării cauzei, SA „Carmez” a suportat cheltuieli de judecată cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 2 518, 63 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 112 din 21 martie 2018, la depunerea cererii de apel în mărime de 1 888, 97 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 278 din 16 octombrie 2018 și la depunerea cererii de recurs în mărime de 1 259, 32 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 183 din 30 ianuarie 2019, iar în total

cheltuieli de judecată în sumă de 5 666,92 de lei, care urmează a fi încasate de la SA „Apă-Canal Chișinău”, deoarece sunt reale, necesare și rezonabile.

Față de cele ce preced și fiind cert că circumstanțele cauzei au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a careva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) și art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Carmez”.

Se casează integral decizia din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, adoptate în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Carmez” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la restituirea sumei încasate în mod fraudulos, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se admite acțiunea Societății pe Acțiuni „Carmez” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la restituirea sumei încasate în mod fraudulos, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul Societății pe Acțiuni „Carmez” suma de 74 862,50 de lei, achitată pentru servicii de preepurare a apelor uzate.

Se încasează de la Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul Societății pe Acțiuni „Carmez” suma de 9 091,94 de lei, cu titlu de dobânzi de întârziere.

Se încasează de la Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul Societății pe Acțiuni „Carmez” suma totală de 5 666,92 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate în legătură cu achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, a cererii de apel și a cererii de recurs.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva